

Hồi 49

Những Nỗi U Tình

Cố Đại Tiên Sinh nhìn khắp một lượt rồi hỏi:

- Có ai còn ý kiến gì không? Xin nói ra cho mọi người nghe với .

Dường như tất cả mọi người đều đồng ý với Cố Đại Tiên Sinh rồi, nên không một ai lên tiếng nữa .

Cố Đại Tiên Sinh thấy vậy liền nói tiếp:

- Nếu nơi đây chúng ta đã chấp thuận như vậy thì từ nay mọi hành động của hấn chúng ta chỉ nên theo dõi và dò xét thôi, chớ nên động chạm vào làm gì . Các vị có đồng ý như vậy không?

Tất cả đồng loạt lên tiếng đáp:

- Đồng ý .

Thốt ra được câu nói đó, tinh thần mọi người cũng thấy phấn chấn lên, vẻ căng thẳng từ lúc đầu đã tan biến . Họ mỉm cười nhìn nhau .

Bầu không khí nặng nề tan đi trong nụ cười của họ . Nỗi vui của họ chỉ có một . Nỗi vui trong lòng ba cô gái tới mười . Cả ba cô: Lạc Minh Châu, Nghiêm Thục Uyên và Nhạc Tố Trinh đều thầm yêu tên “Tướng Cướp Liêu Đông “ anh hùng ngang dọc này .

Họ đau khổ khi thấy người yêu của họ trở thành tên chó săn của tên gian thần.

Họ căm hận hấn không bút mực nào tả cho hết được.

Nhưng giờ đây, nỗi oán hận đó được biến chuyển, tình yêu lại tăng lên gấp ba , bốn lần.

Họ hối hận vì đã ngờ oan người yêu của họ, họ muốn gặp hấn để bày tỏ nỗi lòng của họ, một nỗi lòng mà họ không dám tỏ cùng ai .

Bất giác, cả ba đưa mắt nhìn nhau . Trong ánh mắt của họ dường như đã biểu lộ tâm sự của họ . Bất giác cả ba đều thẹn thùng, cúi đầu nhìn xuống. Họ sợ người khác biết được tâm trạng của họ .

Sợ là sợ như vậy, nhưng thái độ của họ như tố giác với mọi người rằng họ đã yêu .

Cố Đại Tiên Sinh lại lên tiếng :

- Bây giờ, chúng ta hãy gác chuyện của hấn qua một bên. Bàn tới kế hoạch của chúng ta vào thời gian tới .

Họ ngồi bàn kế hoạch với nhau một cách tỉ mỉ . Còn ba cô gái thì mãi đuổi theo ý tưởng của họ , không còn nghe các vị kia nói gì nữa cả .

oOo

Phí Độc Hành uể oải mở mắt ra, hắc lười biếng ngồi dậy, hắc đưa mắt nhìn lên nóc phòng, chân kéo lên ngang ngực.

Hắn thả hồn theo dòng suy tư của hắn, điểm lại các hành động vừa qua của hắn, xem có chỗ nào sơ hở không ? Có chỗ nào chưa đạt không ?

Chợt hắn thở dài , một cái thở dài buồn chán. Không ai có thể biết hắn buồn chán việc gì, ngoài hắn ra .

Hắn vội nhắm mắt lại, như đang còn say ngủ . Bên ngoài có tiếng bước chân, dừng lại ngay cửa phòng hắn. Rồi có tiếng gõ cửa nhẹ nhẹ. Một giọng nói nhỏ nhẹ vọng vào:

- Phí gia ! Phí gia đã thức chưa ?

Hắn cất giọng mệt mỏi hỏi lại:

- Ai đó ?

Tiếng người con gái bên ngoài đáp lại:

- Dạ ! Tiểu tì là a hoàn của Cửu phu nhân.

Hỏi là để hỏi vậy thôi, chứ hắn đã biết người đứng ngoài là Xuân Mai rồi . Phí Độc Hành ngồi dậy, bước xuống giường, tiến lại mở cửa .

Hắn đoán không sai, người đứng trước mặt hắn chính là Xuân Mai, nữ tì thân cận của Cửu phu nhân.

Xuân Mai cúi đầu chào hắn, nói:

- Thưa Phí gia, tiểu tì vâng lệnh phu nhân đến đây để báo với Phí gia một việc.

Phí Độc Hành bước tránh qua một bên đáp:

- Mời cô vào trong ngồi, rồi có chuyện gì nói sau .

Xuân Mai lách mình bước vào, ngồi xuống ghế .

Phí Độc Hành rót trà ra chung mời Xuân Mai, rồi hắn ngồi xuống đối diện với nàng.

- Mời cô dùng chung trà .

Xuân Mai mỉm cười :

- Cảm ơn Phí gia.

Chờ nàng đặt chung trà xuống bàn, hắn lại hỏi:

- Có việc gì xin cô nói cho tôi nghe .

Xuân Mai đáp:

- Thưa Phí gia, phu nhân sai tôi đến đây báo cho Phí gia biết phu nhân cần gặp Phí gia ngày hôm nay .

Hắn giật mình hỏi lại:

- Gặp tôi à ? Chuyện gì thế ?

Xuân Mai gật đầu :

- Vâng, phu nhân cần gặp Phí gia, nhưng tiểu tì cũng không biết có chuyện gì . Phu nhân cho biết sau bữa ăn trưa, Phí gia đến hậu viện gặp người.

Hắn ngẫm nghĩ một lúc rồi gật đầu đáp:

- Được rồi . Nhờ cô về báo lại với phu nhân. Tôi sẽ đến đấy y hẹn.

Xuân Mai đứng dậy:

- Nhiệm vụ của tiểu tì đến đây là xong, tiểu tì xin cáo từ Phí gia.

Hắn đứng dậy tiễn chân Xuân Mai. Nàng cúi đầu chào hắn rồi quay gót đi ra .

Phí Độc Hành ngồi lại xuống ghế, trầm tư suy nghĩ .

Hắn không hiểu có chuyện gì, mà Tú Cô lại muốn gặp hắn như vậy . Hắn là chuyện quan trọng nên nàng mới cần gặp hắn ngay tại Trung Đường Phủ này .

Một cuộc gặp mặt có thể gây sự chú ý cho mọi người, mà hắn lại không muốn mọi người đều đặt sự chú ý của hắn.

Hắn cố tránh né mọi sự bất trắc xảy ra cho hắn.

Hắn không muốn bị tống cổ ra khỏi Trung Đường Phủ này .

Nhưng nếu không nghe lời Cửu phu nhân thì cũng bị tống cổ ra khỏi thôi . Dẫu sao tuân theo lời Cửu phu nhân vẫn hơn, khéo léo đề phòng vẫn hơn.

Sau bữa trưa, Phí Độc Hành ngồi lại thêm một chút rồi mới thả bộ từ từ ra hậu viện.

Hắn dòm trước, nhìn sau rồi thủng thẳng đi tới, đã thấy Xuân Mai đứng đón bên trong.

Vừa trông thấy Phí Độc Hành, Xuân Mai đã mỉm cười, cúi đầu chào hắn, miệng nói:

- Phí gia thật là đúng hẹn, phu nhân đang chờ Phí gia, để tiểu tì dẫn đường.

Nói xong, Xuân Mai quay người đi trước dẫn đường, Phí Độc Hành bước theo sau .

Tới trước nhà thủy tạ, hắn đã thấy Cửu phu nhân ngồi quay lưng ra ngoài chờ sẵn.

Xuân Mai dừng trước thềm lên tiếng báo:

- Thưa phu nhân, Phí gia đã đến.

Cửu phu nhân không quay lại, cất giọng nhẹ nhàng:

- Được rồi ! Người đi lo phận sự của người đi .

Xuân Mai cúi chào nói:

- Đa tạ phu nhân. Tiểu tì xin lui gót.

Chờ cho Xuân Mai đi rồi, Phí Độc Hành bước tới vòng tay nói:

- Thưa phu nhân, thuộc hạ Phí Độc Hành đang chờ lệnh phu nhân dạy bảo .

Cửu phu nhân lên tiếng :

- Anh hãy bước lên đây , tôi có việc cần nói với anh.

Phí Độc Hành bước lên đứng vòng tay sau lưng Cửu phu nhân. Hắn hắng giọng :

- Thưa phu nhân. Có việc gì xin phu nhân cho thuộc hạ biết.

Cửu phu nhân quay lại nhìn vào mặt hắn thở dài nói:

- Câu chuyện này có liên quan đến anh, nên tôi buộc lòng phải kêu anh tới đây cho anh biết tin này . Rồi anh tự quyết định cho mình.

Hắn nghe Cửu phu nhân nói mà giật mình. Hắn biết đây là chuyện quan trọng thật sự, không phải là chuyện đùa .

Hồi nào tới giờ Tú Cô chưa đùa với hắn bao giờ .

Hắn đây là chuyện liên quan tới sự sống còn của hắn, nên Tú Cô mới để cho hắn quyết định.

Hắn buột miệng nói:

- Chuyện gì vậy Tú Cô ?

Hai tiếng “Tú Cô” đã làm cho Cửu phu nhân nét mặt tươi lên. Bây giờ dù có phải chết vì hắn, nàng cũng sẵn lòng không một chút ngần ngại .

Cửu phu nhân mỉm cười hỏi lại hắn:

- Anh muốn biết lắm sao ? Tôi cứ tưởng anh không bao giờ quan tâm tới chuyện gì cả chứ .

Hắn thở dài. Hắn thừa biết nàng đã trách móc hắn những chuyện trong quá khứ . Giá như lúc trước hắn đã quay lưng bỏ đi rồi, dù cho trời có sụp đổ ngay sau lưng hắn, hắn cũng chẳng màng tới .

Còn bây giờ thì hắn không có quyền làm như thế, hắn muốn biết việc gì để còn toan tính hành động.

Hắn nói như than:

- Tú Cô ! Đừng úp mở nữa cứ nói cho tôi nghe đi .

Cửu phu nhân rồi quay lại nghiêm nét mặt hỏi:

- Có phải anh đã giết bọn Phong Trần Bát Quái ?

Hắn gật đầu đáp ngay:

- Đúng. Chính tôi đã giết bọn chúng.

Cửu phu nhân hỏi tiếp:

- Anh giết bọn chúng để cứu thoát cho một cô gái phải không ?

Hắn lại gật đầu và hỏi lại:

- Sao Tú Cô lại biết ?

Cửu phu nhân đáp:

- Những việc anh làm tôi đều biết cả . Bây giờ anh đừng hỏi lại tôi, chỉ nghe những câu hỏi của tôi rồi trả lời mà thôi .

- Cô cứ hỏi đi .

Nhìn thẳng vào mắt hắn, nàng hỏi:

- Anh có biết một người con gái mang tên Lục Vân chứ ?

Câu hỏi của nàng cũng là câu mà hắn muốn biết đến tung tích người này . Người mà hắn đem lòng căm hận, muốn tìm ra để hỏi tội .

Chợt hắn nghĩ ra Cửu phu nhân một thời đã từng là người của Lục Vân.

Hắn gật đầu :

- Tôi có biết Lục Vân.

Cửu phu nhân và Lục Vân có quan hệ thế nào ?

Hắn không dấu diếm đáp ngay:

- Chỉ có oán thù với nhau .

- Oán thù ? Tại sao vậy ?

Hắn lắc đầu nói:

- Mong phu nhân đừng tìm biết thêm làm gì, chỉ biết tôi căm hận người đó vô cùng .

Cửu phu nhân nhẹ gật đầu rồi hỏi:

- Anh có muốn biết tin tức Lục Vân không ?

Hắn ngược mắt nhìn nàng đáp:

- Nếu cô có thể cho tôi hay thì tôi mang ơn cô lắm.

Cửu phu nhân nói:

- Tôi không cần anh mang ơn tôi . Bây giờ thế của Lục Vân mạnh lắm. Phong Trần Bát Quái là tay sai của bà ta đã bị anh giết. Bà đang điều tra anh và nghi ngờ anh là Phí Mộ Thư .

Một lần nữa hấn giật mình, hấn hỏi ngay:

- Có phải Lục Vân là Đàn chủ của một tổ chức bí mật?

Cửu phu nhân gật đầu đáp:

- Với anh tôi không giấu gì cả . Bà ta chính là Đàn chủ .

Hấn hỏi tiếp:

- Cô có thể cho tôi biết tên tổ chức đó được không ?

Cửu phu nhân đáp gọn:

- Thiên Tâm Hội .

- Ai là Hội chủ ?

Cửu phu nhân lắc đầu đáp:

- Tôi không biết ai là Hội chủ , chỉ biết Lục Vân là Đàn chủ mà thôi . Mọi mệnh lệnh do bà ta phát ra cho mọi người thi hành .

Phí Độc Hành hỏi:

- Trong đó có cả cô ?

Cửu phu nhân gật đầu :

- Đúng vậy .

Và nàng tiếp luôn:

- Chính bà ta ra lệnh cho tôi điều tra tung tích của anh, để xác định rõ có phải anh chính là Phí Mộ Thư hay không ?

Phí Độc Hành hỏi:

- Thế phu nhân trả lời ra sao ?

Cửu phu nhân đáp:

- Tôi trả lời là không biết và bà ta bảo tôi tìm cách đưa anh ra ngoài để bà ta nhận dạng anh. Nếu đúng anh là Phí Mộ Thư thì ...

Thấy Cửu phu nhân ngừng lại, hấn hỏi ngay:

- Thì sao ?

Cửu phu nhân nhấn mạnh từng tiếng :

- Thì bà ta sẽ tìm mọi cách để tiêu diệt anh, còn ngược lại thì bà ta sẽ mua chuộc anh làm tay chân cho bà ta.

Hắn trầm ngâm suy nghĩ một chút, rồi hỏi nàng :

- Thế phu nhân định bao giờ thực hiện ý định đó ?

Nhìn hắn, Cửu phu nhân đáp:

- Tôi muốn anh tự quyết định cho anh vì chuyện này không phải là chuyện đùa .
Lục Vân là một người không phải dễ trêu vào đâu . Bà ta có thể làm được mọi chuyện
mà anh không thể ngờ tới .

Hắn lên tiếng :

- Nhưng có một chuyện bà ta không thể nào làm được.

Cửu phu nhân hỏi:

- Anh muốn nói chuyện gì ?

Hắn đáp ngay:

- Chuyện bà ta muốn tôi chết.

Cửu phu nhân nghĩ ngợi một chút rồi nói:

- Có thể là như vậy, vì anh cũng là một người không phải dễ cho người khác xem
thường được.

Nàng ngừng lại rồi cất tiếng hỏi:

- Thế anh định bao giờ đi ra ngoài với tôi ?

Hắn hỏi lại:

- Để cho phu nhân đi báo trước với bà ta phải không ?

Cửu phu nhân gật đầu đáp:

- Đúng là như vậy, vì bà ta giao nhiệm vụ đó cho tôi .

Hắn hỏi tiếp:

- Vậy phu nhân là người của Thiên Tâm Hội, được bà ta cài vào đây phải không ?

Trầm ngâm một chút, Cửu phu nhân đáp:

- Có thể coi là như vậy.

Hắn nói thêm:

- Phu nhân có thể cho tôi hỏi một câu nữa trước khi trả lời được không ?

Cửu phu nhân gật đầu :

- Anh cứ hỏi đi .

Hắn hỏi ngay:

- Mục đích của Thiên Tâm Hội là gì ?

Cửu phu nhân lắc đầu đáp:

- Thật tình tôi cũng không rõ cho lắm, chỉ biết là nó bất lợi cho nhà Minh vậy thôi . Nó ngấm ngầm tiêu diệt các lực lượng chống đối nhà Thanh và cướp của, bảo vệ người khác không một chút nương tay .

Phí Độc Hành gật đầu nói:

- Tôi hiểu rồi . Vậy cô có thể báo với họ, hai ngày nữa vào buổi trưa tôi sẽ đi ra vùng ngoại thành.

Cửu phu nhân hỏi:

- Anh định đi một mình ?

Hắn đáp:

- Từ lâu tôi vẫn hành động một mình, không cần ai giúp sức cả .

Cửu phu nhân e dè nói:

- Nhưng họ thế lực mạnh, người ...

Hắn liền ngắt lời:

- Phu nhân đừng ngại, tôi không sợ thế lực họ đâu . Dù họ có đặt bao nhiêu cạm bẫy ở đây tôi vẫn đi tới một mình, phu nhân cứ yên tâm.

- o O o -